

Fekete Lyuk – A pokol tornáca

Budapesti underground '88–'94

Kiscelli Múzeum,
2018. december 18. – 2019. június 25.

A kiállítás, amelyet a híres Fekete Lyuk megnyitásának 30 éves jubileuma alkalmából rendeztek, a rendszerváltás kori budapesti underground egy szeletét mutatja be. Az 1980-as évek végén a Fekete Lyuk volt az egyetlen állandó zenei szórakozóhely Budapesten, amely beengedett mindenkit, aki az alternatív, a punk, a rock vagy a metál műfajokat képviselte. Sem korábban, sem később nem volt olyan gyűjtőhely, amely így össze tudta volna fogni a szubkultúrákat és azok képviselőit. A kiállítás szélesebb kontextusba helyezi a szórakozóhely működését, amely nem csupán egy klub és koncerthelyiség volt.

Az új, most megnyíló 400 négyzetméteres sziklapincében a fotók, plakátok, relikviák mellett jórészt magángyűjteményekből származó, a kor szubkulturális divatjának megfelelő ruhák, illetve ma is működő zenekarok tagjaival, egykori dj-kkel, filmrendezőkkal, törzsvendégekkel forgatott videóanyagok láthatók. A kiállítást számos program, koncert és rendezvény kíséri.

Plakát a 80-as évekből

Optimista kiállítás

Erdély Miklós és a Magyar Képzőművészeti Egyetem (1946–2018)

MKE, Barcsay Terem,
2018. december 15. – 2019. január 25.

A Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskolája a 2018/19-es tanév első szemeszterét Erdély Miklós munkásságának szentelte. A féléves művészeti kutatási projekt záróeseménye a mostani kiállítás, melyet *Erdély Miklós és a Magyar Képzőművészeti Egyetem* munkacímével hirdettek meg, 2018. december közepétől január végéig látható az MKE Barcsay Termében. A kiállítás célja a vállaltan történeti tematika mellett új, erre az alkalomra készült művek bemutatása, melyek kiegészültek korábbi művekkel, reprodukciókkal, archív anyagokkal. A kiállítás kapcsolódik Erdély Miklós születésének 90. évfordulójához, valamint egy speciális történelmi-intézménytörténeti időutazáshoz, vagyis kísérlet Erdély Miklós máig élő hatástörténetének új típusú bemutatására.

Részlet a kiállításból

Lépték

A méret a lényeg

Új Budapest Galéria (Bálna Budapest),
2018. december 12. – 2019. február 17.

A kiállítás kiindulópontja a lépték fogalma. Olyan alkotások láthatók, melyeknél kiemelt szerepe van a méretnek, vagy pont ellenkezőleg, a művész ugyanazon kompozíciót különböző változatokban is elkészítette. Milyen formai, koncepcionális, illetve praktikus okai lehetnek annak, amikor a különböző léptékek és a szélsőséges méretek különösen hangsúlyossá válnak egy műnél? Hol húzódik a határ a formai kísérletezések, a gazdasági körülmények, így például a piacnak való megfelelés és a valamilyen téma-felvetésre reagáló megoldások között? Az egészen minimalista vagy szinte anyagtalan munkáktól kezdve a nézőt a megszokott pozíciójából kibillentő, olykor ironikus megoldásokon át a monumentális megformálásokig a kiállítás kibontja a lépték fogalmában rejlő számtalan művészi stratégiát és értelmezési lehetőséget.

Kiállító művészek: Ámmer Gergő, Bak Imre, Baranyay András, Berkes Ádám Csanád, Ember Sári, Dobokay Máté, Fabricius Anna, Fodor János, iski Kocsis Tibor, Kerezsi Nemere, Király András, Kiss Adrian, Kokesch Ádám, Koós Gábor, Körösné Tamás, Martin Henrik, Molnár Zsolt, Romhány Veronika, Süveges Rita, Szabó Dezső, Szirtes János, Tranker Kata, Várnai Gyula.

BAK IMRE: *Fénytörténetek V.*, 2014, akril, vászon, 210×600 cm

D-terv

A Fialatok
Fotóművészeti
Stúdiója
Dunaújvárosról

ICA-D, Dunaújváros,
2019. január 18. – március 28.

A *D-terv* pillantás egy városra, annak múltjára, jelenére, jövőjére. Letapogatás, kutatás, újratervezés. A város nyomainak, hangjainak, képeinek olvasása, nyomhagyás, séta. Egy különleges, relatíve „új”, az 1950-es években szinte a semmiből, egy ideológiából ki- és felhúzott város vagy inkább utópia létmódjának, jeleinek körüljárása. Fejlesztések és variációk egy motívumra, kimozdítások, újraírások, élvezetek. Egy másik topográfia. A *D-terv* a Fialatok Fotóművészeti Stúdiója nyolchónapos, előadásokat és terepmunkát is magában foglaló kutatási projektjének eredménye.

Kiállító művészek: Fehér Vera, Fromm Balázs, Kiss Richárd, Lázár Dóri, Martinkó Márk, Nagy Tibor, Németh Domonkos Tamás, Pólya Zsombor, Regős Benedek. Kurátor: Cséka György.

NÉMETH DOMONKOS TAMÁS:
Jobban teljesít, 2018

Fázis

Forgó Árpád
kiállítása

Esterházy-palota, Rómer Flóris
Művészeti és Történelmi Múzeum, Győr,
2018. november 24. – 2019. január 26.

Forgó Árpád a 20. századi klasszikus modernitásnak a 60-as évek neoavantgárd művészetén átívelő geometrikus törekvéseit örökítette át a 2000-es évek elején kibontakozó képépítési technikájába. A kiállításon látható *Moduláris*-sorozatban jól tetten érhető a számtani tárgyilagosságon alapuló, mégis rendkívül szenuális képalkotási stratégia, és itt mutatkozik meg legjobban a fizikai teret kijelölő struktúra központi szerepe. A külön elemekből összeálló művek a formai egység és a végtelen variálhatóság együttes felmutatásával teremtenek harmóniát. Az egyes darabokban rejlő szigorú mértani logika és játékos formavilág a színek segítségével válik a néző számára feltérképezhetővé.

A külföldi rezidenciaprogramok – Ausztrália, Norvégia, Spanyolország, Egyesült Államok – és ösztöndíjak – Római Magyar Akadémia, Visegrádi Alap – nagyban hozzájárultak a művész alkotói attitűdjéhez.

FORGÓ ÁRPÁD: *HHII*, 2018,
akril, formázott vászon, 58×63×4 cm

Kísérlettől a művészetig

Man Ray fotográfiái

MODEM, Debrecen,
2018. december 8. – 2019. február 24.

A modern fotográfiai nyelvezet egyik legnagyobb alakjának és alakítójának tartott Man Ray (eredeti nevén Emmanuel Radnitzky) képeiből nyílt izgalmas tárlat a MODEM földszinti kiállítóterében 2018 végén. A kiállítás áttekintést nyújt a 20. század fotográfiai nyelvezetét megújító művész fényképészeti munkásságáról a kísérleti művektől a szürrealizmust idéző divatfotóig. A Philadelphiában született Man Ray (1890–1976) művészetében a dadaizmus és az avantgárd festészet mellett pályájának korai szakaszától foglalkozott az akkor még újnak számító médium kísérleteivel és kifejezőmódjaival. Nevéhez kötődnek az úgynevezett „Rayogramok” – Man Ray a nagyítógép alatt a papíron árnyékot vető tárgyak és anyagok alkotta kompozíciók mellett beavatkozott a nagyítás folyamatába, hogy egyedi hatású nyomatokat készítsen és így a kamerát nem mint a világot dokumentáló, hanem mint műalkotásokat előállító eszközt értelmezze. Művei a későbbi generációk számára mintát és kiindulópontot jelentettek.

MAN RAY: *Fekete és fehér*, 1926